

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/655/2022/18085/KS

Katowice, dnia 12 grudnia 2022 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania Pana Marka Klyty – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Marek Klyta „ZŁOMEX” – z siedzibą w miejscowości Strzebiń w gminie Koszęcin, reprezentowanego przez pełnomocnika Pana Marcina Filipczyka, od decyzji Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miejskim w Tarnowskich Górach, działającego z upoważnienia Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry, Nr Ś.6220.20.2021 z dnia 7 października 2022 r., o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa istniejącej stacji demontażu wycofanych z eksploatacji oraz punktu zbierania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne poprzez rozszerzenie terenu prowadzenia działalności oraz doposażenie ciągu technologicznego instalacji”, planowanego do realizacji w Tarnowskich Górach przy ul. Cmentarnej 11, na terenie działek Nr 2461/51, 2505/51, 2535/51, 2536/51, 3191/73 oraz 3352/73.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członkowie: Kamila Koziara
Anna Kajzerek – Dziwoki

na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2022 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją Nr Ś.6220.20.2021 z dnia 7 października 2022 r., organ pierwszej instancji, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motyw wydanego orzeczenia.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył Pan Marek Klyta – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: Marek Klyta „ZŁOMEX” – z siedzibą w miejscowości Strzebiń w gminie Koszęcin, reprezentowany przez pełnomocnika Pana Marcina Filipczyka. W pisemnym odwołaniu pełnomocnik strony wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości oraz wskazał, że podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w poprzednim odwołaniu.

Pismem Nr Ś.6220.20.2021 z dnia 8 listopada 2022 r. organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści ww. pisma przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś”).

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do art. 74 ust. 1 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia; (pkt 2)
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a)
- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a (pkt 6).

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady

ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ust. 2).

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kpa.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygania tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kpa ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kpa). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz

Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kpa.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Kolegium wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie w przedmiotowej sprawie i ustaliło, że decyzja Nr Ś.6220.20.2021 z dnia 7 października 2022 r. organu pierwszej instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Stąd Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowiło orzec w oparciu o przepis art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego tj. orzec o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji z dnia Nr Ś.6220.20.2021 z dnia 7 października 2022 r.

Kolegium stwierdza bowiem, że postępowanie organu pierwszej instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium uznaje zatem postępowanie organu pierwszej instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są słuszne i Kolegium je podziela. Kolegium, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ pierwszej instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ pierwszej instancji.

Jak wynika bowiem z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, planowane przedsięwzięcie jest zamierzeniem budowlanym polegającym na rozbudowie istniejącej stacji demontażu wycofanych z eksploatacji pojazdów oraz punktu zbierania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne poprzez rozszerzenie terenu prowadzenia działalności oraz doposażenie ciągu technologicznego instalacji, które realizowane będzie w Tarnowskich Górach przy ul. Cmentarnej 11. W związku z planowanym rozszerzeniem prowadzonej działalności przewiduje się rozszerzenie obszaru prowadzenia działalności o działki Nr 2461/51, 2505/51, 2535/51, 2536/51, 3191/73 oraz 3352/73. Przedsięwzięcie polegać będzie na rozbudowie istniejącej stacji demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz punktu zbierania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne poprzez rozszerzenie terenu prowadzenia działalności oraz doposażenie ciągu technologicznego w urządzenia strzępiące, zgniatające, paczkujące i tnące odpady frakcji złomu oraz przetwarzające odpady frakcji kabli. Ponadto koniecznym jest doposażenie przedsięwzięcia o infrastrukturę stałą i ruchomą. Założenia projektowe wskazane w raporcie o oddziaływaniu na środowisko obejmują: a) rozszerzenie lokalizacji instalacji o nieruchomości sąsiednie, b) zwiększenie mocy przerobowej instalacji stacji demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji do wartości maksymalnej, c) zmiany w organizacji istniejącej już działalności, d) instalację urządzenia do przetwarzania odpadów frakcji złomu, e) instalacji urządzenia do „paczkowania” odpadów frakcji złomu, f) instalacji urządzenia do zmiany gabarytu odpadów frakcji złomu, g) instalacji urządzenia do przetwarzania odpadów frakcji kabli, h) doposażenie instalacji w infrastrukturę ruchomą i stałą w tym min: – utwardzenie i częściowe uszczelnienie terenów, o które planuje się rozszerzyć działalność wraz z wewnętrznym systemem kanalizacji wyposażonym w urządzenie podczyszczające i zbiornik bezodpływowy, – urządzenie do przetwarzania odpadów frakcji złomu, urządzenie prasujące; – urządzenie korowarki kabli, – urządzenie paczkarki, – urządzenia pomocnicze (wózki widłowe, ładowarka, urządzenia specjalistyczne służące do demontażu pojazdów, urządzenia proste).

Organ pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował przedsięwzięcie w oparciu o zapisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), a konkretniej w § 2 ust. 1 pkt 42, tj. „stacje demontażu w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 20 stycznia 2005r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (...) i § 2 ust. 1 pkt 44: strzępiarki złomu. Z kolei do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m.in. na podstawie § 3 ust. 1 pkt 83 cytowanego rozporządzenia: punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych

oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Stosownie zatem do treści w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji określonych w tym przed decyzją o pozwoleniu na budowę wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane oraz przed zezwoleniem na zbieranie odpadów, zezwoleniem na przetwarzanie odpadów i zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2021r. o odpadach. Zatem koniecznym było wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co prawidłowo zostało przez organ pierwszej instancji wykonane.

Następnie organ pierwszej instancji przeprowadził analizę wniosku inwestora i stwierdził, że lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W tym miejscu Kolegium zwraca uwagę na treść art. 80 ust. 2 ustawy ooś, zgodnie z którym organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z kolei w myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 741 z późn. zm.), ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Z powyższego przepisu wynika, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest głównym instrumentem planowania i zagospodarowania przestrzennego. Jest zatem podstawowym urządzeniem planistycznym za pomocą, którego w sposób wiążący ustala się przeznaczenie terenu na określone cele. Stosownie zaś do postanowień art. 14 ust. 8 ww. ustawy, plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Z ww. przepisu wynika, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mają charakter normatywny, a zatem są powszechnie obowiązujące. Wiążą, zatem zarówno podmioty władzy, w tym organy administracji publicznej, jak i podmioty pozostające poza strukturą władzy, to jest jednostki i ich organizacje. O normatywności takiego aktu świadczy dodatkowo jego funkcja. Zgodnie, bowiem z art. 6 ust. 1 tej ustawy ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego wydawany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy do kategorii normatywnych aktów podstawowych i jest powszechnie obowiązujący na obszarze, którego dotyczy.

Z akt sprawy wynika, że przedsięwzięcie pod nazwą: „Rozbudowa istniejącej stacji demontażu wycofanych z eksploatacji oraz punktu zbierania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne poprzez rozszerzenie terenu prowadzenia działalności oraz doposażenie ciągu technologicznego instalacji”, planowane jest do realizacji w Tarnowskich Górach przy ul. Cmentarnej 11, na terenie działek Nr 2461/51, 2505/51, 2535/51, 2536/51, 3191/73 oraz 3352/73. Ww. działki są położone na obszarze oznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego północnych dzielnic miasta Tarnowskie Góry – Opatowice, Rybna, Strzybnica, Pniowiec, Sawice, część Lasowic na północ od ulicy Częstochowskiej i terenów leśnych, przyjętym uchwałą Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach Nr XXXVIII/424/2013 z dnia 27 lutego 2013r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnych dzielnic miasta Tarnowskie Góry – Opatowice, Rybna, Strzybnica, Pniowiec, Sowice, części Lasowic na północ od ulicy Częstochowskiej i terenów leśnych (Dz. Urz. Woj. Śląsk. z 2013r. poz. 2361) symbolem 3L – PUI.

Wskazać należy, że w świetle zapisów § 2 pkt 16 ww. planu, przedmiotem ustaleń planu są tereny produkcyjno – usługowe oznaczone na rysunkach planu symbolami: 1RB – PUI, od 1SR – PUI do 3SR – PUI, od 1SO – PUI do 4SO – PUI, 1P – PUI, od 1L – PUI do 6L – PUI, 1RB – PUII, 1SR – PUII, 1SO – PUII, od 1S – PUII do 3S – PUII, 1SO – POIII.

W myśl postanowień § 128 ww. planu:

„§ 128. 1. Ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów. Wyznacza się tereny o symbolach: od 1L – PUI do 6L – PUI i ustala się przeznaczenie: tereny produkcyjno – usługowe obejmujące obiekty produkcyjne, magazynowo – składowe oraz usługowe z zakresu: handlu, gastronomii, rzemiosła, obsługi pojazdów.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

1) Na terenach, o których mowa w ust. 1 dopuszcza się:

- a) obiekty zaplecza socjalnego, budynki pomocnicze,
- b) mieszkania wbudowane w obiekty usługowe obejmujące mniej niż 5 % powierzchni użytkowej obiektu usługowego,
- c) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
- d) drogi wewnętrzne, miejsca postojowe, parkingi, garaże, place do ruchu pojazdów,
- e) zieleń urządzoną, obiekty małej architektury.

3. Ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów:

- 1) maksymalna wysokość budynków na terenach oznaczonych symbolami: od 1L – PUI do 6L – PUI – 16 m; maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych – 3,
- 2) obowiązuje geometria dachów: dachy płaskie bądź spadziste, o kącie nachylenia połaci dachowych do 45°, a także dachy: kolebkowe, kopułowe, namiotowe,
- 3) powierzchnia terenu biologicznie czynna – minimum 5 % powierzchni działki,
- 4) maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki – 80 %”.

W świetle zapisów § 147 ww. planu:

„§ 147. 1. W zakresie ochrony i kształtowania systemu przyrodniczego terenu objętego planem ustala się zachowanie istniejących zespołów zieleni urządzonej oraz szpalerów drzew wzdłuż dróg przy jednoczesnym odtwarzaniu drzew w miejscach koniecznego ich usunięcia,

2. Ustalenia dotyczące ochrony wód podziemnych oraz ujęć wód podziemnych.

1) Dla obszarów najwyższej ochrony wód podziemnych – Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 330 Gliwice oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 327 Lubliniec – Myszków ustala się:

- a) zakaz lokalizacji inwestycji wymagających głębokich wykopów rozszielających górotwór,
- b) zakaz lokalizacji inwestycji powodujących zanieczyszczenia gruntu, zmiany w chemii wód przesiąkowych,
- c) zakaz stosowania rozwiązań technologicznych w zakresie gospodarki wodno – ściekowej, które mogłyby powodować przedostawanie się ścieków do wód powierzchniowych, podziemnych i do gruntu,
- d) nakaz stosowania szczelnych nawierzchni o podłożu izolowanym na terenach: parkingów, placów oraz dróg,
- e) zakaz budowy nowych ujęć wód podziemnych ujmujących poziom triasowy,
- f) zakaz budowy otworowych wymienników ciepła z zastosowaniem cieczy uznawanych za szkodliwe dla środowiska wodnego.

2) Obowiązuje utrzymanie i ochrona urządzeń związanych z eksploatacją ujęć wód podziemnych oznaczonych graficznie na rysunku planu stanowiącym załącznik Nr 1.

3. Ustalenia dotyczące ochrony przed uciążliwościami lokalizowanych obiektów.

1) Dla potrzeb ochrony przed hałasem przyjmuje się następujące zasady przyporządkowania terenów wyznaczonych w planie zgodnie z rodzajami określonymi w rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U z 2007r. Nr 120, poz. 826): (...)

2) Funkcja usługowa, produkcyjna, rzemiosła, magazynowa, składowa, ogrodnicza, związana z chowem i hodowlą zwierząt, produkcją rolną, przetwórstwem rolno - spożywczym nie może powodować ograniczeń w użytkowaniu terenów sąsiednich.

(...)

- 4) Obowiązuje nakaz przestrzegania ograniczeń w zagospodarowaniu terenów w sąsiedztwie napowietrznych linii elektroenergetycznych: 110kV, 20kV, 6kV wynikających ze stref ochronnych od tychże linii oraz ograniczeń w zagospodarowaniu terenów w sąsiedztwie gazociągów: wysokiego ciśnienia oraz podwyższonego średniego ciśnienia związanych z lokalizacją obiektów zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie

(...)

5. Ustalenia dotyczące form ochrony przyrody oznaczonych graficznie na rysunku planu stanowiącym załącznik Nr 1 ustanowionych w trybie przepisów o ochronie przyrody.

- 1) Dla obszaru ochrony siedlisk sieci "Natura 2000 PLH240003 Podziemia Tarnogórsko - Bytomskie" obowiązuje zakaz podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a w szczególności:

- a) zakaz zasypywania otworów wentylacyjnych (wlotowych),
- b) zakaz składowania odpadów przemysłowych.

- 2) Obowiązuje ochrona pomników przyrody żywej obejmujących pojedyncze gatunki drzew, które podlegają ochronie aż do ich samoistnego, całkowitego rozpadu, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ludzi.

6. W granicach obszaru objętego planem występują tereny o szczególnych wartościach przyrodniczych oznaczone graficznie na rysunku planu stanowiącym załącznik Nr 1, do których należą: (...)

7. Dla obszaru obejmującego fragment terenów leśnych leżących przy północnej granicy miasta z gminą Tworóg i Miasteczko Śląskie obowiązuje:

- 1) ochrona istniejącego lasu wraz z zachowaniem jego struktury gatunkowej, a także łąk rozlewisk, torfowisk starorzeczy związanych z rzeką Woda Graniczna,
- 2) zakaz zalesiania łąk śródleśnych,
- 3) ochrona istniejących rzadkich gatunków w skali miasta i regionu roślin i zwierząt,
- 4) zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,
- 5) zakaz magazynowania i składowania wszelkich materiałów mogących zanieczyścić wody powierzchniowe oraz glebę, a także wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu za wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym.

8. Dla obszaru łąk wzdłuż cieku płynącego w kierunku Tłuczykąta obowiązuje:

- 1) utrzymanie naturalnego biegu istniejącego cieku wraz z otaczającymi wilgotnymi łąkami i siedliskami roślin i zwierząt,
- 2) zakaz zalesiania i zadrzewiania terenu,
- 3) zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,
- 4) zakaz magazynowania i składowania wszelkich materiałów mogących zanieczyścić wody powierzchniowe oraz glebę a także wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu za wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym.

9. Dla obszaru leśnego między kolonią Piaseczna Mała, a Strzybnicą oraz rejonem zbiornika wodnego po zachodniej stronie ul. A. Krajowej w Pniowcu obowiązuje:

- 1) utrzymanie istniejących zbiorników wodnych połączonych ze sobą ciekami i otoczonych lasami,
- 2) ochrona związanych z ciekami i zbiornikami wodnymi siedlisk rodzimej flory i fauny,
- 3) ochrona istniejących lasów i zadrzewień,
- 4) zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,
- 5) zakaz magazynowania i składowania wszelkich materiałów oraz wykonywania wszelkich prac mogących zanieczyścić wody powierzchniowe oraz glebę.

10. Dla doliny Potoku Pniowieckiego od jego źródeł do drogi Pniowiec – Tłuczykąt obowiązuje:

- 1) utrzymanie naturalnego biegu istniejącego Potoku Pniowieckiego wraz ze strefą źródliskową i terenami rozlewisk,
- 2) ochrona istniejących siedlisk rodzimej flory i fauny,
- 3) zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,

- 4) zakaz magazynowania i składowania wszelkich materiałów mogących zanieczyścić wody powierzchniowe, oraz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu za wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym.

11. Dla obszaru „Rybna” obowiązuje:

- 1) utrzymanie istniejącego ukształtowania terenów oznaczonych na rysunkach planu jako tereny: rolnicze, leśne oraz trwałych użytków zielonych wraz z ochroną licznych zbiorowisk roślinnych oraz zwierzęcych,
- 2) ochrona zbiorników wodnych oraz obszarów wodno-błotnych,
- 3) utrzymanie istniejących enklaw leśnych i zadrzewień,
- 4) zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,
- 5) zakaz magazynowania i składowania wszelkich materiałów mogących zanieczyścić wody powierzchniowe oraz glebę.

12. Ograniczenia w użytkowaniu terenów leżących wzdłuż cieków:

- 1) obowiązują pasy ochronne z zakazem zabudowy wzdłuż cieków o szerokości 5m od ich krawędzi zgodnie z nieprzekraczalną linią zabudowy oznaczoną graficznie na rysunku planu stanowiącym załącznik Nr 1,
- 2) obowiązuje przestrzeganie ograniczeń związanych z lokalizacją ogrodzeń od krawędzi cieku zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie [(ustawa prawo wodne (...))].
- 3) Dla obszarów lokalnych podtopień oznaczonych graficznie na rysunku planu stanowiącym załącznik Nr 1 i obejmujących tereny przeznaczone pod zabudowę obowiązuje zakaz lokalizacji nowych budynków mieszkalnych z kondygnacją podziemną.”

W świetle zapisów § 147 ust. 1 ww. planu w zakresie gospodarki odpadami ustala się:

- 1) zagospodarowanie odpadów oraz ich wywóz na wyznaczone składowiska zgodnie z wojewódzkim planem gospodarki odpadami,
- 2) nakaz zbierania i magazynowania odpadów w miejscach do tego wyznaczonych,
- 3) nakaz zabezpieczenia odpadów czasowo przechowywanych przed infiltracją wód opadowych.

Kolegium zauważa, że w świetle zapisów zacytowanych powyżej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, działki Nr 2461/51, 2505/51, 2535/51, 2536/51, 3191/73 oraz 3352/73, na których planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, położone są na obszarze oznaczonym na rysunku ww. planu symbolem 3L – PUI, dla którego przyjęto przeznaczenie podstawowe jako tereny produkcyjno – usługowe obejmujące obiekty produkcyjne, magazynowo – składowe oraz usługowe z zakresu: handlu, gastronomii, rzemiosła, obsługi pojazdów. Z kolei z treści zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji wynika, że organ ten przyjął, że planowana działalność jest niezgodna z tym planem, bowiem zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dopuszczają aby na działkach, na których do tej pory nie była prowadzona dotychczasowa, to jest na działkach Nr 2505/51, 2535/51, 2536/51, 3191/73 oraz 3352/73 realizacji tego typu przedsięwzięć (urządzenia strzępiące, zgniatające, paczkujące i tnące odpady frakcji złomu oraz przetwarzające odpady frakcji kabli). Skład orzekający Kolegium doszedł do tych samych wniosków, co organ pierwszej instancji, że działalność stacji demontażu pojazdów znacznie różni się od obiektów usługowych związanych z obsługą pojazdów, i związana jest ściśle z gospodarką odpadami, tak jak punkt zbierania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne. Zatem zamierzenie inwestycyjne strony jest niezgodne zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach ocena organu pierwszej instancji w tym zakresie jest prawidłowa i została wydana po przeprowadzeniu prawidłowego postępowania wyjaśniającego w tym zakresie. Nadto organ pierwszej instancji uzasadnił swoje stanowisko po zapoznaniu się z charakterystyką planowanego przedsięwzięcia, w tym w szczególności z przedłożonym przez inwestora raportem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także po zapoznaniu się ze stanowiskiem pracowników tego organu zatrudnionych w Referacie Urbanistyki w Wydziale Urbanistyki i Mienia w Urzędzie Miejskim w Tarnowskich

Górach. Została przeprowadzona analiza zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym oznaczeń graficznych.

Tym samym, postępowanie organu pierwszej instancji jest w pełni słuszne i prawidłowe. Organ pierwszej instancji trafnie stwierdził, że planowana lokalizacja przedsięwzięcia nie jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kolegium podziela stanowisko organu pierwszej instancji w powyższym zakresie.

Kolegium podnosi dalej, że organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił zasięg oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie, w oparciu o ww. ustalenie organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że inwestor nie jest jedyną stroną tego postępowania i prawidłowo ustalił krąg stron tego postępowania i ustalenia te Kolegium w niniejszej sprawie przyjmuje. W świetle powyższego Kolegium przyjmuje również uzasadnienie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

W tym miejscu Kolegium zauważa, że z akt sprawy wynika, że stroną w postępowaniu jest Gmina Tarnowskie Góry. Stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. 2019 r. poz. 506 ze zm.) organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Burmistrz Miasta Tarnowskie Góry jest w sprawie organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Gminy Tarnowskie Góry. Wskazać zatem przyjdzie, że wydanie przez Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry zaskarżonej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia w sytuacji, gdy jednocześnie Gmina Tarnowskie Góry reprezentowana przez Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry jest stroną postępowania może stanowić okoliczność uprawdopodobniającą i wywołującą wątpliwości co do bezstronności wszystkich pracowników organu pierwszej instancji. W takiej sytuacji organ pierwszej instancji – Burmistrz Miasta Tarnowskie Góry – powinien rozważyć konieczność wyłączenia z toczącego się postępowania i ewentualnie podjąć prawem przewidziane kroki w tym zakresie – czego jednak nie uczynił. W aktach sprawy brak jest bowiem dowodów wskazujących, że ww. okoliczność była rozważana przez organ pierwszej instancji w trakcie prowadzonego przez ten organ postępowania. Kolegium zauważa jednak, że organ odwoławczy prowadząc raz jeszcze postępowanie i wydając niniejszą decyzję zweryfikował również czynności podejmowane przez organ pierwszej instancji i niejako konwalidował powyższe naruszenie prawa przy wydawaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia przez organ pierwszej instancji. W ocenie Kolegium ww. okoliczność nie miała zatem wpływu na zapadłe rozstrzygnięcie w pierwszej instancji, jak również nie ma wpływu na przedmiotowe orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. Nie mogła stanowić także przesłanki do zastosowania art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego i uchylenia w związku z tym zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ.

W toku trwającego postępowania organ pierwszej instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu pierwszej instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawidłowe.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu pierwszej instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach postępowania odwoławczego Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ pierwszej instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu pierwszej instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w

sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu pierwszej instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom i podmiotom na prawach strony występującym w postępowaniu.

Nadmienić również należy, że przedmiotowa sprawa była już przedmiotem rozważań Kolegium, gdzie w decyzjach Nr SKO.OŚ/41.9/699/2021/15797/RN z dnia 10 lutego 2022r. i Nr SKO.OŚ/41.9/407/2022/11336/KS dnia 8 sierpnia 2022 r. Kolegium zawarło uwagi i wytyczne dla organu pierwszej instancji. W ponownie prowadzonym postępowaniu organ prowadzący sprawę uwzględnił wszystkie uwagi Kolegium zawarte w wyżej opisanych decyzjach.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w ww. odwołaniu nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu pierwszej instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało zarzuty odwołania za niezasadne. Nadmienić należy, że organ pierwszej instancji dokonał oceny lokalizacji przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wskazał, iż jest niezgodna z tymi ustaleniami i na tę okoliczność przedstawił stosowną argumentację. Skład orzekający Kolegium doszedł do tych samych wniosków co organ pierwszej instancji. Aczkolwiek zaskarżona decyzja zawiera drobne uchybienia, które wyżej zostały wskazane, jednakże w ocenie Kolegium nie mają one jednak wpływu na treść orzeczenia wydanego w sprawie przez organ odwoławczy i nie mogą, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200,00 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy

prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek - Dziwoki

/właściwy podpis na oryginale/

/właściwy podpis na oryginale/

/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

1. Pan Marek Filipczyk – pełnomocnik inwestora Pana Marka Klyty – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Marek Klyta „ZŁOMEX” – z siedzibą w miejscowości Strzebiń w gminie Koszęcin
Adres dla korespondencji: ul. Dojazdowa 7 , Gródków; 42 – 575 Strzyżowice
2. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
3. Skarb Państwa – Starosta Tarnogórski, ul. Karłuszowiec 5. 2-600 Tarnowskie Góry,
4. Gmina Tarnowskie Góry - Burmistrz Miasta Tarnowskie Góry, ul. Rynek 4; 42 – 600 Tarnowskie Góry
5. Rejonowy Zarząd Infrastruktury w Krakowie
6. „KARO” Dworaczek Marian, Jabłoński Piotr, Krawczyk Roman s.c., ul. Cmentarna 3, 42 – 600 Tarnowskie Góry
7. Państwowe Gospodarstwo Leśne – Lasy Państwowe
8. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
9. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
10. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
11. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
12. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
13. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
14. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
15. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
16. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
17. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
18. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
19. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
20. Osoba fizyczna – adres w aktach sprawy
21. Pozostałe strony postępowania w drodze obwieszczenia
22. Burmistrz Miasta Tarnowskie Góry, ul. Rynek 4; 42 – 600 Tarnowskie Góry z aktami sprawy
23. Aa.